

Je hriech klišé, alebo má celkom iný význam? Ale aký?

Ludia, nezávisle od ich náboženstva, filozofie a presvedčenia, sa najviac mýlia vtedy, ak význam slova HRIECH definujú a vnímajú, ako porušenie akéhosi vnútorného záväzku voči BOHU...

No je azda skutočný Boh nejakým spôsobom závislý na hmotnom svete? ...na hrubohmotných či jemnohmotných stvoreníach tohto sveta? Dovolím si tvrdiť, že v priamom zmysle určite nie... Tak prečo by sme mali vlastnými hriechmi Bohu nejako škodiť?! To je predsa nezmysel...

Rozdiel medzi tradičným, nekorektným chápaním hriechu, a bežnou ľudskou etikou je ten, že v ľudskom chápaní sa etika vzťahuje len na ľudí a ľudskú spoločnosť (voči prírode, faune a flóre sa obmedzenia etiky už veľmi nevzťahujú), pričom náboženstvo sa snaží vytiahnuť etiku (cez chápanie hriechu) za hranice ľudskej spoločnosti, no nie ani tak na okolitý svet, ale do „kráľovstva jurisdikcie Boha“, kdesi do záhrobného sveta.

Keďže Boh je Tvorcom všetkých pravidiel, nielen fyzikálnych, sociálnych ale vzťahujúcich sa na celý stvorený Vesmír (viď 6 objektívnych zákonitostí), tak hriech nie je ničím iným, ako porušením etiky vo vzťahu k objektívnym zákonitostiam bytia. Hriech je činom bytosti majúcej rozum a slobodu v uvažovaní, vo voľbe (ale málokedy slobodu vôle), ktorý sa zákonite určitým spôsobom odrazí ako škoda buď na samotnom jedincovi, alebo škoda v živote spoločnosti, alebo škoda v okolitom životnom prostredí... prípade v špecifickejšej kombinácii všetkých troch, a to skôr či neskôr, ale zákonite...

Hriech, je porušením univerzálnej etiky, týkajúcej sa každého a všetkého... A vôbec nezáleží na tom kto hreší (aby sme to nechali len na jeho zodpovednosti a božích mlynoch), pretože v spoločnosti nositeľov aktívneho rozumu (nie rozumu na výslužbe), je dôležité eliminovať zdroje a najmä príčiny vzniku takýchto javov, ktoré sú označované ako hriech (porušenie univerzálnej etiky), každým kto má k tomu patričné vedomosti a schopnosti (lebo kde je vôľa, tam sa otvárajú aj možnosti). „Božie mlyny“ — to je nástroj krízového riadenia, a slúži len nato, aby sa systém nezrútil („Mantinely a piliere hracej plochy“) — ide o hranice Božieho dopustenia, ktoré zomelú každého u koho hrozí, že by mohol nevratne rozbiť systém nastavených pravidiel v danej lokalite. Namiesto toho sa trúfalý hráč rozbije o mantinely pravidiel hry.

Hovoril som o „slobode uvažovania“, „slobode výberu/rozhodovania“, či dokonca „slobode vôle“... A od čoho sú vlastne slobodné?

Sloboda uvažovania — myseľ je náš vnútorný polygón, a pokiaľ niekoho neotravujú vnútorné hlasy, tak je jeho myseľ vnútorným cvičiskom kde si môže premýšľať nad čím len chce, modelovať situácie, pracovať s fantáziou — jeho myseľ je slobodná od zásahov vonkajšieho prostredia. Pri modelovaní chybných situácií a reakcií na tieto situácie v mysli škody nenarobíme, preto je to cvičisko, no v reálnom zdieľanom svete tieto chyby sa bez následkov neobídu.

Sloboda výberu — reálne sa človek môže slobodne rozhodnúť pre úplne čokoľvek... Druhá vec je, ako na to zareaguje vlastné svedomie a okolité prostredie, a či vôbec bude človek schopný svojimi vedomosťami a zručnosťami realizovať svoj zámer. No každopádne, nikomu

nič nebráni aby si vnútorne zvolil svoj cieľ, nech je akýkoľvek, a hľadal spôsoby a cestičky ako ho uskutočniť. Samozrejme treba rátať aj s nesením zodpovednosti za dôsledky. A tu je rozhodovanie - voľba cieľov - slobodné predovšetkým na tom hlavnom, na etike, na súlade s univerzálnymi pravidlami a objektívnymi zákonitostami. Ak si človek zvolí nepravdivé ciele (odchýlené od noriem univerzálnych objektívnych zákonitostí) a začína ich realizovať, vystavuje následkom svojho konania nielen seba, ale aj spoločnosť a životné prostredie (živé aj neživé životné prostredie) — t.j. hreší = začína „sypať piesok do ložísk jediného spoločného mechanizmu“, ktorého sme všetci súčasťou. Hreší, a z väčšej časti nepredvídateľným a čiastočne predvídateľným spôsobom tak škodí sebe, spoločnosti, životnému prostrediu - v časovom rámci, o akom nemá predstavu, a tiež v rozsahu akom nemá predstavu, aj keď chcel možno uškodiť iba niekomu konkrétnemu...

Sloboda vôle — ak je reč o slobode vôle, tak vôľu má skutočne len málokto slobodnú... To sú práve tie faktory, keď niečo veľmi chceme, ale opakovane zlyhávame z rôznych príčin, lebo to a to a to... Nemáme pevnú vôľu, premôžu nás iné túžby a mánie, ktoré nemáme pod kontrolou... Niektorí iní majú nad nami moc a my nie sme schopní prekonať naše emócie, ktoré nás držia pevne ako v kliešťoch... Veľa krát kvôli vlastnej hlúposti v minulosti, hlúposti našich rodičov, pedagógov, priateľov a celkovo kultúry a jej zvrátených sloganov sa necháme namotať na skúšanie rôznych vecí, od ktorých sa staneme psychicky alebo aj fyzicky závislými, a potom naša vôľa už za moc nestojí — stanú sa z nás slabosi, konzumenti, hedonisti, podpapučníci a ktovie čo ešte. Vôľa je skutočne slobodná — len ak je dostatočne slobodná od cudzích vonkajších a vnútorných brzdiacich psychologických faktorov. Nemajú sa tu na mysli životné prekážky, ktoré formujú podobu našej životnej cesty, a ktoré sa snažíme eticky — teda bezhriechne — prekonať.

Len tak na zamyslenie: prečo sa napríklad považuje za neetický (t.j. hriech) incest, pedofília, homosexualita, vražda, závisť a mnoho iného? Treba sa zamyslieť práve nad účinkami takéhoto konania na spoločnosť, a prostredie ktoré je náš domov, jediný ktorý máme. Samozrejme, najprv treba mať úplne jasnú predstavu o tom, ako vyzerá harmonicky fungujúca spoločnosť, aby bolo možné korektne identifikovať všetky odchýlky...

Napr.: incest, ak plodí potomstvo, tak dochádza k štatisticky preukázateľnej biologickej degenerácii obyvateľstva štátu (preto je to protizákonné). Druhá škodlivosť incestu je, že deformuje prirodzené a zdravé procesy v rodine. Totiž rodina je sociálny inštitút, ktorý zabezpečuje obnovovanie populácie v určitej udržateľnej kvalite, budúci národ. A základy, najmä mravnosti, má poskytovať rodina. Rodina má deti učiť správnym návykom, nielen sociálnym a pracovným, ale odovzdať im aj adekvátne rodičovské zručnosti a vedomosti (ukázať im vzor fungujúcej rodiny – procesu výchovy detí a vzťahov medzi manželmi). Keď vznikne neadekvátny sexuálny vzťah medzi členmi rodiny, tak zdravý model rodiny sa rúca, a neskôr sa tento chorý vzor prenáša do budúcich pokolení, a to nielen v mysli páchatel'ov, ale aj cez pamäť rodového eggregoru, čo sa môže prejaviť, ako predispozícia k tomuto javu (a nielen na priamych potomkoch)... Podobne je to aj s mnohými inými zvrátenými sklonmi a náchylnosťami. Človek sa môže stať obeťou takýchto pocitov a sklonov aj vďaka eggregoriálnemu pôsobeniu, alebo iným vplyvom, no nemal by sa chovať ako zviera a uvažovať, že keď naňho niečo príde, tak sa tomu netreba brániť... Je prirodzené ak sú spoločensky škodlivé javy v spoločnosti postihované, a jedinci s nimi musia nielen vnútorne bojovať, ale mali by aj chápať podstatu ich škodlivosti pre spoločnosť. Treba však v spoločnosti pestovať aj inú kultúru ako individualizmus a imidžizmus...

A čo sa týka objektívnych zákonitostí, ktorých slobodným (ale nie bez následkov — čo je forma učenia sa na chybách vlastných i spoločnosti) porušovaním a odkloňovaním sa od nich páchame hriech, t.j. konáme neeticky, vytvárame zárodky rôznorodých škody jak pre seba, ale najmä pre budúce pokolenia spoločnosti a životné prostredie, ktoré bude treba skôr či neskôr riešiť (tak ako skôr či neskôr musí niekto poupratovať dom aj ľudí, ktorí v ňom robia svinčík a sami žijú ako ošípané) — tak KSB rozlišuje 6. objektívnych zákonitostí života ľudskej spoločnosti, ktoré sa oplatí poznať, skúmať a analyzovať, v záujme lepšieho života ľudstva v našom spoločnom domove — na Zemi.

Objektívne zákonitosti, ktorým je podriadený život ľudskej spoločnosti (jak v aspekte zaistenia bezpečnosti, tak aj v aspekte rôznych druhov hrozieb pre bezpečnosť, a vyloženej škodlivosti tých či oných druhov činnosti), možno rozdeliť na šesť kategórii. V každej kategórii zákonitosti vykazujú príslušný vplyv na javy rovnakej kategórie, ale aj na javy ostatných kategórii, nakoľko Svet je jeden a vzájomne prepojený.

1. Biosferické — ľudstvo je časťou biosféry, a existujú objektívne zákonitosti, regulujúce súčinnosť biosféry a Kozmosu, formovanie biocenóz a súčinnosť biologických druhov v hraniciach biosféry.
2. Druhové — ľudstvo je konkrétnym špecifickým biologickým druhom, a existujú špecifické biologické (fyziologické a psychologické) druhové zákonitosti, regulujúce jeho život.
3. Noosfére — existujú mravno-etické (noosfére, egregoriálne a religiózne) zákonitosti, regulujúce vzájomné vzťahy nositeľov rozumu a vôle. A napriek názoru mnohých, zákonitosti tejto kategórie presahujú hranice ľudskej spoločnosti, a etika, ukladaná z hierarchicky vyšších úrovní v organizáciách rôznych druhov systémov — je povinná pre hierarchicky nižšie úrovne a porušovanie jej noriem nie je bez následkov. Takto je odpadlivosť od pravdivosti — mravnosti vlastnej Najvyššiemu — hlavnou mravno-svetonázorovou príčinou biosféro-sociálno-ekologickej krízy.
4. Sociokultúrne — kultúra, ktorú (geneticky podmienenú) nesie ľudstvo, je variabilná, a existujú sociokultúrne zákonitosti, ktorých dodržiavanie garantuje stabilitu spoločnosti v nadväznosti pokolení, a ich narušenie môže priviesť k jej zániku behom života niekoľkých pokolení pod vplyvom degradačných procesov.
5. Ekonomické — historicky sformovaná kultúra všetkých spoločností dnešnej globálnej civilizácie je taká, že sme nútení sa chrániť pred prírodným prostredím pomocou technosféry. Technosféra sa obnovuje a rozvíja v priebehu hospodárskej a ekonomickej činnosti, a existujú finančno-ekonomické zákonitosti, predurčujúce jak rozvoj spoločensko-ekonomických formácií (systémov), tak aj ich degradáciu a krach.
6. Riadiace — toto všetko môže priviesť ku konfliktom záujmov a konfliktom rôznych druhov činnosti, riešenie ktorých treba riadiť. A existujú objektívne zákonitosti riadenia, jednotné pre všetky riadiace procesy, či už ide o jazdu drobcu na trojkolke, alebo komplexný projekt, realizovaný niekoľkými štátmi, na princípe štátno-súkromného partnerstva.

OBJEKTÍVNE ZÁKONITOSTI ktorým je podriadený život každého človeka, každej rodiny, sociálnej skupiny, spoločnosti a celého ľudstva

BIOSFÉRNE regulujú formovanie biocenóz, súčinnosť biologických druhov a celej biosféry s prírodným prostredím

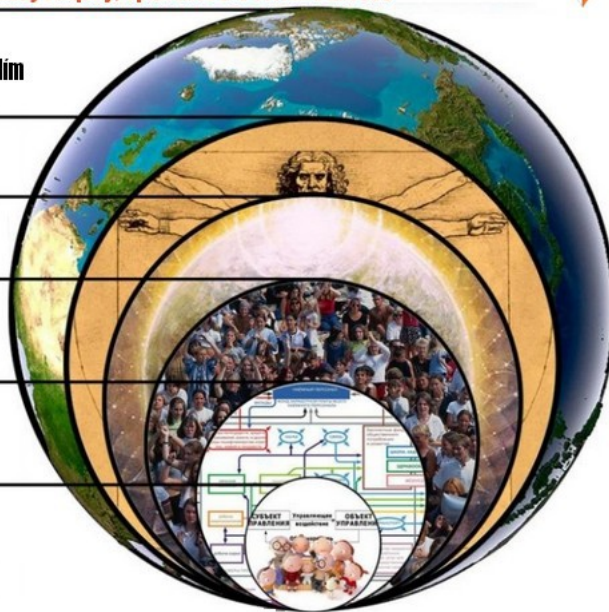
DRUHOVÉ odlišujú druh "Homo Sapiens" od ostatných biologických druhov

NOOSFÉRNE mravno-etické zákonitosti regulujú vzájomné vzťahy medzi nositeľmi rozumu

SOCIOKULTÚRNE regulujú budovanie kultúry a určujú následky jej vplyvu na ľudí, spoločnosti, ľudstvo a prírodné prostredie

EKONOMICKÉ regulujú hospodársku činnosť ľudí, a predurčujú jej dopad na samotný hospodársky systém a na ľudstvo

RIADIACE prejavujú sa vo všetkých, bez výnimky, procesoch riadenia a samoriadenia

<http://img.ctrlv.in/img/17/06/20/5949301e7db7e.jpg>

Tak ako si riadiace schopnosti možno teoreticky osvojiť na základe Dostatočne Všeobecnej Teórie Riadenia (a v praxi aj náležite zručnosti), tak aj s problematikou všetkých ostatných zákonitostí sa možno oboznámiť v prácach Vnútorého Prediktora, ktoré sú k dispozícii na: <http://leva-net.webnode.cz/prace-vp-sssr/>

Určite má zmysel začať najskôr od č.6 a skončiť č.1